

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก
สังกัดกรุงเทพมหานคร

Academic Administration of Educational Administrators According
to Teachers Opinion in Nong Chok District, Bangkok

ทิพวรรณ ออบเชย

Thippawan Aobchey

โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร

Wat Traphsamoson School

Email: thipaobchey@yahoo.com

Received August 22, 2017 & Revise August 30, 2017 & Accepted December 31, 2017

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารหลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิเทศการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ครูในโรงเรียนเขตหนองจอกสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 108 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.879 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ทำงานโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, ผู้บริหารสถานศึกษา, ความคิดเห็น, ครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร

Abstract

The purpose of this research are study and compare the academic administration of school administrators according to the opinions of teachers in Nong Chok Bangkok. In 1. The curriculum management and implementation. 2. The teaching and learning. 3. Teaching

Supervision. 4. Measurement and evaluation by gender, age and work experience. The samples used in this study. There were 108 teachers in Nong Chok school. Bangkok Metropolitan Administration. (Stratified Random Sampling) The instrument used in this study is the questionnaire on the academic administration of school administrators according to the opinions of teachers in Nong Chok. Bangkok Metropolitan Administration. The reliability is 0.879. Statistics used in data analysis include Frequency, Percentage, Mean, Standard deviation, independent t -test, One-way analysis of variance and Scheffe's Post hoc Comparison.

The study found that 1. The academic administration of the school administrators according to the opinions of teachers in Nong Chok Bangkok Metropolitan Administration The overall and individual aspects were at a high level. 2. Comparative Study of Academic Administration of School Administrators According to Teachers Opinion in Nong Chok. There were no statistically significant difference at .05 level.

Keywords: Academic administration, School administrators, Opinions, Teachers in Nong Chok District, Bangkok

บทนำ

การศึกษาเป็นการกระบวนการพัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านสติ ปัญญา ความรู้ คุณธรรมความดีงามในจิตใจ มีความสามารถที่จะทำงาน และคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง สามารถเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์แข็งแรงประกอบอาชีพ ได้ มีวิถีชีวิตกลมกลืนธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและสามารถปรับตัวได้ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สุนน อมรวิวัฒน์ ,2550:461) ซึ่งสอดคล้องกับอุดมการณ์สำคัญของการจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและทำ สังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิตและสังคม บูรณาการอย่างสมดุลระหว่าง ปัญญาธรรมคุณธรรม และวัฒนธรรมเป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปูทางฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาความรู้ ความสามารถ เพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคม ทุกภาคมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจได้มั่นใจว่าการศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการ พัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนสามารถพึ่งตนเองได้และสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ(กระทรวงศึกษาธิการ ,2540)

การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้ 1. เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน 2. ให้สังคมมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา 3. การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้ 1. มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลาย

ในการปฏิบัติ 2. มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3. มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและ ประเภทการศึกษา 4. มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการ พัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 5. ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆมาใช้ในการจัดการศึกษา 6. การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535

งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของสถานศึกษา และงานวิชาการยังเป็นงานหลัก เป็นงานส่วนใหญ่ของระบบ เป็นงานที่เป็นหัวใจของสถานศึกษา งานวิชาการจึงเป็นงานที่เป็นศูนย์กลางของสถานศึกษา ครอบคลุมสถานศึกษาทั้งระบบ ดังนั้นสถานศึกษาใดที่มีงานวิชาการก้าวหน้า หรือเป็นเลิศสถานศึกษานั้นมักมีชื่อเสียงเป็นที่นิยมเป็นที่ยอมรับส่วนสถานศึกษาใดงานวิชาการล้าหลัง หรือไม่เป็นเลิศ สถานศึกษานั้นจะไม่เป็นที่นิยม ขาดความศรัทธา และมักเสื่อมถอยไม่เป็นที่ยอมรับ(อุทัย บุญประเสริฐ,2540)

การบริหารกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และการศึกษาของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้ หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร การวิจัยในชั้นเรียน การสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การนิเทศภายในสถานศึกษาและการประกันคุณภาพการบริหารงานวิชาการซึ่งถือว่าเป็นงานหลักของโรงเรียนมีความสำคัญที่สุด ซึ่งจะส่งผลโดยตรงกับตัวนักเรียน เพราะการบริหารงานวิชาการมีขอบข่ายงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนอันเป็นภารกิจหลักของโรงเรียน เพื่อให้ผลผลิตของโรงเรียนซึ่งก็คือนักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครก็เช่นเดียวกับโรงเรียนประถมศึกษาอื่นๆ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการบริหารงานวิชาการ จึงเป็นงานที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษ กระบวนการบริหารงานวิชาการก็เป็นเช่นเดียวกันกับการบริหารการศึกษาซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง 4 ประการด้วยกัน คือ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และวิธีการจัดการ(กระทรวงศึกษาธิการ,2546)

ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและสนับสนุน ขับเคลื่อนให้ครูในสถานศึกษาปฏิบัติหน้าที่ทางด้านวิชาการในโรงเรียนไปในทิศทางที่ถูกต้องตามเป้าหมาย ด้วยการกำหนดนโยบาย ร่วมกันวางแผนและสนับสนุนช่วยประสานความร่วมมือกับฝ่ายต่างๆ เพื่อให้ครูได้ปฏิบัติงานวิชาการอย่างเต็มความสามารถ ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความสามารถสามารถทำให้บุคคลในสถานศึกษาเกิดความร่วมมือร่วมใจกันในการปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของสถานศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพพร้อมกัน และมีความเข้าใจและทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข

จากผลการสรุปรายงานประจำปีการศึกษา 2560 ได้แก่ โรงเรียนคลองสอง โรงเรียนสุเหร่าคลองสิบ โรงเรียนสุหร่านาตบ โรงเรียนลำเจดีย์ โรงเรียนลำบุหรืพวง โรงเรียนลำผักชี โรงเรียนวัดแสนเกษม โรงเรียนวัดใหม่กระทุ่มล้ม โรงเรียนวัดอู่ตะเภา โรงเรียนสามแยกท่าไช้ โรงเรียนสุหร่าคลองเก่า พบว่ามีปัญหาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาแหล่ง

การเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร เพื่อที่จะได้วิเคราะห์หาแนวทาง ตลอดจนหามาตรการในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน

การทบทวนวรรณกรรม และแนวคิด

ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นงานที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร ดังนั้น วิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารวิชาการดังนี้

กมล ภูประเสริฐ.(2546) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่คาดหวังนั้น ประกอบด้วยงานหลายๆด้าน ได้แก่ งานเกี่ยวกับหลักสูตร ซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแนวความคิดในการปฏิรูปการศึกษา สถานศึกษาจะต้องนำหลักสูตรแกนกลางมาจัดเป็นหลักสูตรสถานศึกษา ร่วมกับสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับท้องถิ่นที่สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดขึ้น และงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงความคิดที่ให้นับผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการปฏิบัติจริง ฯลฯ งานเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนที่หันมาเป็นการประเมินตามสภาพจริงไม่เน้นใช้ข้อสอบแต่เพียงอย่างเดียว

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์.(2545) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมในงานวิชาการ ซึ่งเป็นภารกิจหลักให้เกิดการปรับปรุง พัฒนาและเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ

สุกษยลักษณ์ พันธุ์ฤทธิ์ดำ.(2550) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่า หมายถึง การบริหารงานหรือการดำเนินงานทุกชนิด เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลและประสิทธิผลสูงสุดโรงเรียนในฐานะที่เป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่ภารกิจโดยตรงในการจัดการศึกษา ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญและความสนใจกับการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก

นุกุล นิยมไทย. 2552) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา หรือโรงเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพที่สุด เพราะเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้ทางด้านวิชาการแก่ผู้เรียน

เกสลิณี ชีวปริชา ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ และกัลปยมน อินทุสุต.2558) การบริหารงานวิชาการเป็นกิจกรรมทางการศึกษาที่จัดตั้งขึ้นทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณสมบัติ และทักษะ ความสามารถ ตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการศึกษาแห่งชาติและสอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย

กระทรวงศึกษาธิการ.2546) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานหรือดำเนินงานทุกชนิดในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด โรงเรียนในฐานะเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่ และภารกิจโดยตรงในการจัดการศึกษา มีหน้าที่ในการพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณค่า และศักดิ์ศรี ได้แก่ การบริหารงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล

สรุปได้ว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานหรือดำเนินงานทุกชนิดในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด โรงเรียนในฐานะเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่ และภารกิจโดยตรงในการจัดการศึกษา มีหน้าที่ในการพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณค่าและศักดิ์ศรี ได้แก่ การบริหารงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล

ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญในการจัดระบบงานให้รัดกุม และมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นจึงมีการนักการศึกษาได้ให้ความสำคัญของงานวิชาการจะเห็นว่า งานวิชาการเป็นงานที่มีขอบข่ายครอบคลุมหลายด้าน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนทุกด้าน ซึ่งสามารถสรุปขอบเขตของงานวิชาการได้ดังนี้ งานการจัดหลักสูตร งานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน งานการใช้วิธีการสอน และการใช้สื่อการเรียนการสอน งานการวัดผลการเรียนการสอนและการนิเทศการสอนงานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการเป็นกิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้แบบเรียน งานการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานวางแผนการศึกษา และงานประชุมอบรมทางวิชาการเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูงดังที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการบริหารงานวิชาการดังนี้

อุทัย บุญประเสริฐ.2540) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการว่างานวิชาการเป็นงานหลัก เป็นงานที่ใหญ่ที่สุดของระบบ เป็นงานที่เป็นหัวใจของสถานศึกษาและมีหลักสูตรซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการ ที่จะตอบสนองและสนับสนุนงานวิชาการให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์.2540) กล่าวถึงความสำเร็จของสถานศึกษาจึงขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการ ซึ่งตรงกับ Miller (1965) ได้กล่าวไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของโรงเรียน การบริหารงานวิชาการจะไม่เป็นไปตามเป้าหมาย หากผู้บริหารสถานศึกษา ไม่เอาใจใส่ต่อการบริหารการศึกษา โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา ดังนั้น ผู้บริหาร และครูจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถและเข้าใจ เกี่ยวกับหลักของการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับหลักการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในปัจจุบัน

อำภา บุญช่วย. 2537) โดยทั่วไปภารกิจหรืองานในสถานศึกษาโดยเฉพาะในโรงเรียนจะแยกเป็น 6 งาน ในบางสถานศึกษาจะแยกย่อยมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณของนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ แต่ไม่มีสถานศึกษาใดไม่จัดให้มีงานด้านวิชาการ ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักสำคัญหรือเรียกได้ว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษาหรือโรงเรียน ส่วนงานด้านบุคลากร ธุรการ กิจกรรมนักเรียน และงานอื่นๆ เป็นงานที่มาสนับสนุนงานวิชาการให้มีคุณภาพ ดังนั้นงานวิชาการจึงไม่ใช่เพียงให้นักเรียนอ่านออก เขียนได้ ทำเลขเก่งเท่านั้น แต่ยังต้องรวมถึงการดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข งานวิชาการยังเน้นไปถึงการออกไปประกอบอาชีพได้ และเป็นงานที่รับผิดชอบต่อคุณภาพของพลเมืองที่จะออกไปช่วยพัฒนาประเทศในอนาคตด้วย เมื่องานวิชาการเป็นงานที่สำคัญ ผู้บริหารจึงต้องใช้เวลาในการบริหารให้มากกว่างานอื่นๆ

น้ำผึ้ง อ้อเจริญทรัพย์.2546) กล่าวว่างานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษาซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อม ก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น

(นายวิโรจน์ บุญเรือง. 2552) กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการ การถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการเป็นกิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ แบบเรียน งานการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการ ศึกษา งานวางแผนการศึกษา และงานประชุมอบรมทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างประสิทธิภาพสูง (ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ ;และ กัลยมน อินทุสุต.2558) งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญยิ่ง เพราะจุดมุ่งหมายของการบริหารงานวิชาการอยู่ที่การสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และคุณสมบัติตามต้องการ งานวิชาการเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน ความสำเร็จของโรงเรียนมักพิจารณาคุณภาพของผลผลิต คือ ตัวนักเรียน ดังนั้นคุณภาพของผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน การบริหารด้านวิชาการของโรงเรียน การบริหาร

ด้านวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องรับผิดชอบในการใช้หลักการบริหารงานด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพ

จะเห็นได้ว่าการบริหารงานวิชาการนับเป็นงานที่สำคัญของโรงเรียน เป็นหน้าที่หลักของโรงเรียน ถือเป็นหัวใจของการบริหารโรงเรียน โรงเรียนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับงานวิชาการของโรงเรียน ที่จะสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และคุณสมบัติตามที่ต้องการ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมต่อไปได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ผู้บริหาร และครูจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถและเข้าใจ เกี่ยวกับหลักของการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับหลักการจัดกระบวนการการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในปัจจุบัน

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการมีขอบข่ายครอบคลุมเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร และการเรียน การสอนตั้งแต่การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดดำเนินงาน เกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดบริการการสอน ตลอดจนการวัด และประเมินผล รวมทั้งติดตามผล และสื่อการสอนรวมไปถึงการพัฒนาผู้สอนตลอดจนการดำเนินการของโรงเรียนจะต้องเป็นไป ตามหลักสูตร และระเบียบพิธีการของการเรียนการสอน จำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมทุกกระยะด้วยการจัดเนื้อหาวิชาให้ทันสมัย บางครั้งก็มีการเพิ่มวิชาใหม่ๆเข้าไปด้วยเหตุผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างแท้จริงนั้น เกิดจากการเรียนการสอน ดังนั้น เมื่อหลักสูตรเปลี่ยนก็จำเป็นต้องอบรมครูตามไปด้วย เพราะการใช้หลักสูตรในโรงเรียนจะมีส่วนเกี่ยวข้องไปถึงการจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน วิธีสอน การใช้อุปกรณ์การสอนและการประเมินผลด้วย ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้ได้ระบุขอบข่ายของงานด้านวิชาการ ไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (;)ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ และ กัลยมน อินทุสุต. 2558)ระบุขอบข่ายงานด้านวิชาการว่าประกอบไปด้วยงานต่อไปนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่แผนปฏิบัติงานวิชาการ โครงการสอน และบันทึกการสอน มีรายละเอียดของงาน ดังนี้

- 1.1 แผนปฏิบัติงานวิชาการ ได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการจัดปฏิทินการศึกษา ความรับผิดชอบตามภาระหน้าที่การจัดชั้นตอนและเวลาในการทำงาน

- 1.2 โครงการสอน เป็นการจัดรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร

- 1.3 บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดของการกำหนดรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอน ในแต่ละคาบเวลาของแต่ละวันหรือสัปดาห์ โดยการวางแผนไว้ล่วงหน้า และยึดโครงการสอนเป็นหลัก

2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนี้

- 2.1 การจัดตารางสอนเป็นการกำหนดวิชาเวลา ผู้สอน สถานที่ ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา

- 2.2 การจัดชั้นเรียน เป็นงานวิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่ รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในห้องเรียน

2.3 การจัดครูเข้าสอน การจัดครูเข้าสอนต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษาและความพร้อมของบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยสอน

2.4 การจัดแบบเรียนโดยปกติสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จะใช้แบบเรียนที่กระทรวงกำหนด นอกจากนั้น ครูอาจใช้หนังสืออื่นเป็นหนังสือประกอบ หรือจากเอกสารที่ครูเตรียมเอง

2.5 การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม เป็นต้น

2.6 การฝึกงาน จุดมุ่งหมายของการฝึกงาน เป็นการให้นักเรียนรู้จักนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง ทั้งยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหาที่แท้จริงในสาขาวิชา และอาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกไปเผชิญกับชีวิตจริง

3. การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการจัดหลักสูตร โปรแกรมการศึกษาให้มีคุณภาพ ได้แก่

3.1 การจัดสื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษานักศึกษา เน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูได้เลือกใช้ในการสอน

3.2 การจัดห้องสมุด เป็นที่รวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการให้นักเรียนนักศึกษาได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม

3.3 การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน

4. การวัดและการประเมินผล เป็นกระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในด้านการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน ได้แก่การสร้างเครื่องมือวัดผลที่มีประสิทธิภาพการกำหนดเกณฑ์ประเมินการเรียน การจัดให้มีระบบการวัดผลและประเมินผลที่รัดกุมและยุติธรรม

ตามแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ. 2546) โดยกำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการไว้ 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการนิเทศการเรียนการสอน 4) ด้านการวัดและประเมินผล

อัญชลี โพธิ์ทองและสมศักดิ์ คงเที่ยง 2542) กล่าวว่า ขอบข่ายงานวิชาการว่า งานวิชาการซึ่งถือว่าเป็นงานหลักของโรงเรียน ผู้บริหารของโรงเรียน จะต้องเข้าใจขอบข่ายงานเพื่อจะได้บริหารให้ครอบคลุมงานต่างๆได้สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา งานวิชาการมีขอบข่ายดังต่อไปนี้

1. งานหลักด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. งานการเรียนการสอน
3. งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
4. งานวัดผลและประเมินผล
5. งานห้องสมุด
6. งานนิเทศการศึกษา

7. งานด้านวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินการ
8. งานส่งเสริมการสอ
9. งานประชุมอบรมทางวิชาการ

รุจิร ภู่อาระ.2557)อ้างถึงในตามพระราชบัญญัติการบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ(2546) ได้กำหนดขอบข่ายและภาระงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งกำหนดขอบข่ายงานดังนี้

1. การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา

10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
14. การส่งเสริมและ สนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จากขอบข่ายการบริหารงานวิชาการทั้ง 17 ข้อ อธิบายสรุปแต่ละข้อได้ดังนี้

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง การนำหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้มาปรับขยายในส่วนที่เป็นบริบท เอกลักษณ์ ความต้องการของสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพจริง ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตจริง หรือชีวิตประจำวัน

2. การวางแผนงานด้านวิชาการ หมายถึงกิจกรรมในการกำหนดวัตถุประสงค์และทิศทางการจัดกิจกรรมวิชาการ เช่น การจัดสายงานบริการวิชาการ ซึ่งอาจดำเนินการเป็นแนวตั้งตามระดับสายชั้น หรือเป็นแนวนราบ เช่นตามกลุ่มสาระเรียนรู้ การวางแผนปรับปรุงงานวิชาการหลังจากทราบผล การติดตามระหว่างเรียนและประเมินผลเมื่อสิ้นภาคเรียนหรือสิ้นปีการศึกษา

3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ได้แก่ การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดครูเข้าสอนแทนในกรณีที่ครูผู้สอนไม่สามารถมาสอนได้ การจัดสอนซ่อมเสริม การจัดชั้นเรียนเด็กเรียนรวม การจัดบริการสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ การจัดทำตารางปฏิทินปฏิบัติงานแบบเส้นตรง หรือ แกนต์ชาร์ต(Gantt's Chart)

4. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เป็นการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาปรับใช้ตามสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสิ่งที่มีความต้องการระดับชาติ พัฒนาสาระการเรียนรู้ ท้องถิ่น ปรับเวลาการจัดการเรียนการสอนได้ตามที่หลักสูตรกำหนด

5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การส่งเสริมให้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความสามารถในการเรียนรู้ แบบการเรียนรู้ การเรียนรู้ของเด็กพิเศษ การจัดชั้นเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน

6. การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การจัดทำให้มีการวัดผลระหว่างเรียน ปลายภาคเรียน โดยสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการจัดทำข้อสอบ จัดทำวัสดุอุปกรณ์ การจัดทำตารางสอน การจัดห้องสอบ การคุมสอบ การจัดทำแบบทดสอบ การวิเคราะห์ข้อสอบ การแจ้งผลการสอบ การให้ความร่วมมือกับการทดสอบระดับชาติ การเทียบโอนผลการเรียน

7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา หมายถึง การสนับสนุนให้ครูใช้วิธีการวิจัยเพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหของผู้เรียน โดยใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติการซึ่งเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ อาจเป็นการปรับวิธีการสอน การใช้สื่อ หรืออุปกรณ์ การใช้วิธีสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สนับสนุนให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยในสถานศึกษา หรือองค์กรอื่นๆ

8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เป็นการตรวจสอบสภาพการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดให้มีแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษา ผู้บริหารงานวิชาการจึงต้องสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการแสวงหา แหล่งเรียนรู้ รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ของครู

9. การนิเทศการศึกษา หมายถึงการที่ผู้บริหารงานวิชาการใช้วิธีการนิเทศการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอแนะแนวทางให้ความช่วยเหลือครูและผู้เกี่ยวข้องให้สามารถจัดการศึกษาได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งมีกระบวนการตั้งแต่การวางแผน การจัดการ การนำ การควบคุม และขั้นการประเมินผล จัดเป็นงานนิเทศภายในสถานศึกษา

10. การแนะแนว หมายถึงกิจกรรมที่สถานศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเองในการเลือกเรียนวิชาต่างๆ ภายในสถานศึกษา และการศึกษาต่อวิชาชีพได้อย่างถูกต้องตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของสังคม

11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา หมายถึง กระบวนการจัดการประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่สถานศึกษากำหนด สอดคล้องกับมาตรฐานที่ต้นสังกัดและสำนักรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โดยวางแนวทางให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ เนื่องจากระบบการบริหารการศึกษาเป็นระบบเปิด ทำให้สภาพแวดล้อมภายนอกมีส่วนร่วมในด้านการบริหาร ชุมชนก็เป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อม ถ้าชุมชนมีความเข้มแข็งย่อมส่งผลให้สถานศึกษามีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการจึงควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการให้กับชุมชน

13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่นเป็นภารกิจของผู้บริหารด้านวิชาการที่จะต้องติดต่อประสานงานในการพัฒนาเพื่อส่งเสริมและแก้ไขปัญหาสภาพการจัดการเรียนการสอนกับหน่วยงานต้นสังกัด หรือสถาบันอื่นๆทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งบริเวณใกล้เคียงภายในหน่วยงานต้นสังกัดและต่างสังกัด

14. การส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา หมายถึงสถานศึกษาที่จัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการกับบุคลากรในครอบครัว ผู้ปกครอง หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจัดกิจกรรมในสถานศึกษา หรือจัดร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เช่น การจัดผู้เรียนได้ไปฝึกปฏิบัติงาน ณ สถานประกอบการ การศึกษาดูงาน การจัดสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของบุคลากรหรือหน่วยงานภายนอก เป็นต้น

15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา เป็นการจัดระเบียบกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดทำตารางเรียนบ้าน การใช้ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ฯลฯ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติให้เกิดความเสมอภาคในการปฏิบัติตามนโยบายสถานศึกษา

16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา การกำหนดเกณฑ์ วิธีการ การจัดตั้งคณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน และสื่ออื่นๆที่มีคุณภาพเหมาะสมตามบัญชีที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้

17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่งเสริมให้ครูพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเหมาะสมตามแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อใช้ในสถานศึกษา และ/หรือเพื่อเป็นการบริการให้กับชุมชนตามความเหมาะสม

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูโรงเรียนในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 11 โรงเรียน จำนวน 114 คน ปีการศึกษา 2560

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียนในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้การเปิดตารางการประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง 108 คน

ขอบเขตเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยศึกษาอยู่ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1 ด้านการบริหาร

หลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน 3 ด้านนิเทศการสอน .4 ด้านการวัดผลและประเมินผล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จัดระบบข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ (percentage) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1.การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดโดยเรียงตามลำดับได้แก่ ด้านการบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) ด้านการวัดผล และประเมินผล ($\bar{X} = 3.91$) ด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 3.79$) และด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.58$) เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดเจน ผู้วิจัยจึงนำผลมาแสดงเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

2. เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1 ครูที่มีอายุช่วง 20-30 ปีมีความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกับครูที่มีช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปีและ 51 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ส่วนครูที่มีช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปีและ 51 ปีขึ้นไปไม่พบความแตกต่าง

4. เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี กับ 5-10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้แตกต่างจากอายุมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะครูส่วนใหญ่ อายุ 31-40 ปี และมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างดี ซึ่งงานวิชาการเป็นงานที่เป็นหัวใจหลักสำคัญของการบริหารโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ เรืองรอง (2552) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 40(2) สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 40 (4) สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากโดยมีความคิดเห็นในด้านการบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้และด้านการจัดการเรียนการสอนมากที่สุดเท่ากัน รองลงมาคือ ด้านการวัดผล และประเมินผล และอันดับสุดท้าย คือด้านการนิเทศการศึกษาเนื่องจากครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้บริหารได้ให้ความสำคัญและสร้างความเข้าใจให้กับครูเพื่อให้ตระหนักว่าหลักสูตรมีความสำคัญและจำเป็นจะต้องให้ครูมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มีการอบรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้แก่ครู เพื่อให้ครูได้ทราบถึงความสำคัญของหลักสูตรว่ามีความสำคัญเพราะหลักสูตรคือแผนในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยเป้าหมายและจุดประสงค์เฉพาะที่จะนำเสนอและจัดการเนื้อหา รวมถึงแบบการเรียนการสอนตามจุดประสงค์และท้ายที่สุดจะต้องเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ ดังนั้นครูจึงไม่สามารถที่จะละเลยในเรื่องของหลักสูตรไปได้ เพราะครูเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้ การที่ครูมีความรู้ในเรื่องของหลักสูตรที่ดีอยู่แล้วรวมถึงครูยังมองถึงเรื่องหลักสูตรถือเป็นภาระและงานหลักที่ครูและผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ ดังนั้นในการบริหารงานวิชาการจึงให้ความสำคัญต่องานบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้เป็นอย่างมาก จึงทำให้ความคิดเห็นในด้านการบริหารหลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้สูงกว่าด้านอื่นๆส่วนด้านอื่นๆปัจจุบันครูส่วนใหญ่มีความตื่นตัวกันมาก เพื่อปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง ในด้านต่างๆเช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปัจจุบัน พระราชบัญญัติการศึกษาพุทธศักราช 2542 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 10 ก้าวทันกับการปฏิรูปการศึกษาอีกทั้งหน่วยงานของรัฐทั้งสำนักงานเขต สำนักงานการศึกษาได้ตระหนักและให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษา จึงได้ส่งเสริมและสนับสนุนได้จัดครูเข้าอบรมสัมมนาให้ความรู้ในด้านต่างๆ และประการที่สำคัญนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา เช่น โครงการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามที่พระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม 2545 กำหนดให้สถานศึกษาต้องได้รับการประกันคุณภาพทั้งจากหน่วยงานภายในและภายนอกปีละ 1 ครั้งซึ่งโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครทั้งโรงเรียนได้ผ่านการประเมินรอบแรกและรอบสองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเรียบร้อยแล้วและทุก 5 ปี จะต้องได้รับการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาซึ่งสิ่งเหล่านี้กรุงเทพมหานครและครูทั้งหลายให้ความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติการ คำทอง (2556) การแสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 2 สำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ในแต่ละด้านมีประเด็นการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากแสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของหลักสูตรในฐานะที่เป็นตัวกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ดี และถูกต้องแก่ผู้เรียน ดังที่ สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 16) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรว่าเป็นหัวใจของการศึกษาหลักสูตรที่เหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิภาพย่อมทำให้คนในประเทศมีความรู้มีคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติการ คำทอง (2556, บทคัดย่อ) ที่พบว่าการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทวน พรหมจ้อย (2548) ที่พบว่าผู้บริหารมีการปฏิบัติงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีการปฏิบัติมากเป็นอันดับแรกคือผู้บริหารจัดให้มีคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และต้องเน้นการปฏิรูปกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความคล่องตัว และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม ประเทศชาติ โดยยึดชุมชนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาหลักสูตร

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับมาก และอยู่ในระดับมากทุกข้อสอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ เรืองรอง (2552, บทคัดย่อ) เรื่องการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 40 (2) พบว่าครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทั้งนี้เพราะ ครูให้ความสำคัญกว่าการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาเด็กเต็มศักยภาพ นั้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ การจัดการเรียนการสอนของครูยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 ได้กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ” (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) แสดงว่าครูให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และทำการสอนโดยมีการวางแผนในรูปของการเตรียมการสอนโดยจัดทำแผนการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตลอดจนใช้เทคนิคการสอนหลายรูปแบบตามความเหมาะสมของเนื้อหาและสภาพของผู้เรียน อันได้แก่ บรรยาย อภิปราย ถามตอบ บทบาทสมมติ แบ่งกลุ่มแก้ปัญหา ศึกษาปัญหาเป็นรายกลุ่มหรือรายบุคคล

ค้นคว้าศึกษานอกสถานที่ ทดลอง สาธิต จัดนิทรรศการ ทำสมุดภาพ ใช้โสตทัศนูปกรณ์ และวิธีระดมพลังสมอง กรมวิชาการ (2535) สอดคล้องกับงานวิจัย ภาณุรัตน์ นันทา และ ธนิษฐา รัชมีเจริญ พบว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะนโยบายจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญกับการปฏิรูประบบการเรียนรู้การสอนเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดี มีคุณภาพ ตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยกำหนดให้ขับเคลื่อนผลักดันยุทธศาสตร์ นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการให้เกิดความชัดเจนทางยุทธศาสตร์ และกระบวนการในการทำงาน เรื่องที่ได้รับการพิจารณาเป็นลำดับแรกคือ การปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดต้องเร่งดำเนินการปรับปรุงและส่งเสริมให้ครูปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนเพื่อสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

1.3 ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่าครูมีความคิดเห็นต่อการต่อการบริหารวิชาการด้านการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับมากและทุกข้ออยู่ในระดับมากทั้งนี้เพราะการบริหารงานวิชาการโรงเรียน มีกิจกรรมการนิเทศการเรียนการสอนเป็นงานประจำครูจึงเข้าใจบทบาทหน้าที่ของงานด้านการนิเทศเป็นอย่างดี การนิเทศการศึกษาเป็นภารกิจที่จำเป็นต่อการจัดการศึกษาเป็นเรื่องละเอียดอ่อนจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่ายในหลายๆด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอน ดังจะเห็นได้จากเหตุผลความจำเป็นในหลายประการ เช่น ประการแรก ความเปลี่ยนแปลงของสังคม ความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว บุคลากรในหน่วยงานทางการศึกษาจำเป็นต้องปรับปรุงตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อจะได้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะช่วยเหลือและพัฒนางานของครู ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและในสถานศึกษาทุกระดับมีเป้าหมายในการปฏิบัติงานร่วมกันคือพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่งจำเป็นต้องใช้กระบวนการบริหาร จัดการการเรียนการสอน และมีการนิเทศ เพื่อจะได้ช่วยส่งเสริมสนับสนุนการทำงานซึ่งกันและกัน การนิเทศการศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเหลือสนับสนุนให้กระบวนการบริหาร และการบวนการเรียนการสอนมีคุณภาพ ตามวัตถุประสงค์และมาตรฐานการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องมีการรักษาและควบคุมคุณภาพให้ได้ตามมาตรฐานและกระบวนการนิเทศศึกษาก็มีขอบข่ายการปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นการควบคุมมาตรฐานการศึกษาโดยตรงการนิเทศการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนา ปรับปรุง และเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาในสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการบริหารจัดการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและปัญหาอื่นๆที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการนิเทศการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผลในระดับมาก ทั้งนี้เพราะการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูได้มีความรู้ในเรื่องของการวัดผลและประเมินผลเป็นประจำทุกปี โดยการวัดและประเมินผลที่โรงเรียนได้ดำเนินการนั้นจะเน้นการการวัดผลให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน คือการวัดผลจะ

เป็นสิ่งที่ตรวจสอบผลจากการสอนของครูว่า นักเรียนเกิดพฤติกรรมตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายของการสอน มากน้อยเพียงใดเลือกใช้เครื่องมือวัดที่ดีและเหมาะสม การวัดครูต้องพยายามใช้เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพใช้ เครื่องมือวัดหลายๆอย่างเพื่อช่วยให้การวัดถูกต้องและสมบูรณ์ ประเมินผลการวัดให้มีความยุติธรรมใช้ผลการ วัดให้คุ้มค่า จุดประสงค์สำคัญของการวัดก็คือ เพื่อค้นหาและพัฒนาสมรรถภาพของนักเรียน ต้องพยายามหา จุดเด่น จุดด้อยในตัว of นักเรียน และหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขต่อไป

2. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัด กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตหนอง จอก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจากอาจเป็นเพราะครูเพศหญิงและเพศชาย มีสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค มีโอกาสในการพัฒนา ศักยภาพของตนเองและแสวงหาความรู้ไม่เท่าเทียมกัน นอกจากนี้อำนาจหน้าที่และลักษณะในการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกัน ทุกคนมีอิสระในการปฏิบัติงานโดยไม่ขึ้นกับเพศของผู้ปฏิบัติ ฉะนั้นความแตกต่างทางด้านของ ความสามารถ ในการปฏิบัติงานระหว่างเพศจึงมีมาก จึงส่งผลให้ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการ บริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกันอีกทั้งเนื่องจากแนวทางในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร วิทยาลัยขนาดใหญ่ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร นโยบายหรือแนวทางที่ผู้บริหารได้มี นโยบายออกมา หรือมอบหมายแนวทางในการปฏิบัตินั้น ครูที่อยู่ภายในโรงเรียนจะต้องได้รับรู้รับทราบและ ถิ่นปฏิบัติโดยทั่วกัน ไม่ว่าครูจะเป็นเพศไหนก็ตาม ดังนั้นจึงทำให้ครูที่มีเพศที่ต่างกันแสดงความคิดเห็นต่อการ บริหารงานวิชาการของผู้บริหารไม่แตกต่างกันเลย เพราะทั้งครูเพศชายและเพศหญิงต่างก็ได้เห็นการ บริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเหมือนกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชภา ฐปณิธธางกูร (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษา โรงเรียน อบจ.บ้านตลาดเหนือ (วันครู 2502) สังกัด อบจ. ภูเก็ต พบว่าครูที่มีเพศต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกัน เนื่องจากครูเพศหญิง และเพศ ชาย มี ความสามารถที่ไม่แตกต่างกัน มีโอกาสพัฒนาและแสวงหาความรู้อย่างเต็มความสามารถ ทุกคนมีหน้าที่ในการ ปฏิบัติงานโดยไม่ขึ้นอยู่กับเพศ จึงส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไม่ แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติการ คำทอง (2556 , บทคัดย่อ) ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีความ คิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะครูชายและครู หญิงต่างก็ปฏิบัติหน้าที่ในการงานที่รับผิดชอบในด้านวิชาการเหมือนกันทั้ง 4 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การวัดผล และประเมินผลภายใต้บริบทและสิ่งแวดล้อมเดียวกันจึงทำให้มุมมองของครูที่มีต่อการบริหารงานด้านวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

3. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ด้านการจัดการเรียนการ สอน พบว่าครูที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี กับ 31-40 ปี กับ 41- 50 ปี กับ 51 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการ

บริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยครูที่มีอายุ 31-40 ปี 41- 50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีอายุ 20-30 ปี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่มีอายุที่แตกต่างกันอาจมีวิสัยทัศน์และความคิดที่แตกต่างกันไป ครูที่มีอายุมากกว่ามีความคิดที่ลึกซึ้งและมองโลกได้กว้างกว่าและส่วนใหญ่ครูที่มีช่วงอายุที่มากกว่ามักจะมีประสบการณ์ในการทำงานที่ค่อนข้างมากกว่าด้วย คนที่อายุน้อยกว่าอาจมองในมุมแคบ ทำให้ความคิดเห็นไม่ตรงกัน ด้านการนิเทศการศึกษา ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนิเทศการศึกษาเป็นรูปแบบที่ตายตัว และเป็นงานหลักที่ผู้บริหารต้องทำอยู่เป็นประจำเพื่อประเมินผลการนิเทศทุกภาคเรียนเพื่อนำมาปรับปรุงด้านวิชาการ การนิเทศที่แลกเปลี่ยนกันระหว่างกลุ่มเดียวกันจะส่งผลต่อการพัฒนาครู การนิเทศจะไม่บังเกิดผลดี ถ้าผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่ในการนิเทศภายในโรงเรียนเป็นหน้าที่หลักที่ให้เป็นประจำจนครูเกิดความเคยชิน จึงทำให้ครูไม่ว่าจะเป็นช่วงอายุเท่าไรก็มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในด้านการนิเทศของผู้บริหารไม่แตกต่างกัน

4. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี จะมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่ามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลกว่า มีมุมมองและทักษะกระบวนการในการแก้ปัญหาต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถให้คำปรึกษาและเป็นแบบอย่างให้กับครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า อาจมีมุมมองที่แคบกว่าความคิดเห็นย่อมไม่ตรงกันกับผู้ที่ประสบการณ์มากกว่า จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่แตกต่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ เรืองรอง (2552) เรื่องการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 40 (2) พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เพราะประสบการณ์ในการทำงานจะเป็นตัวกำหนดหน้าที่และภาระรับผิดชอบของครู ซึ่งครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่าระหว่าง 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปีจะมีระดับความคิดเห็นมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ควรศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยเฉพาะการให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องของภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้สามารถบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.2 สถานศึกษาควรมุ่งเน้นในการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการความรู้ เสริมสร้างความคิดและเทคนิคทักษะทางวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). รายงานการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จิตินันท์ เดชะคุปต์. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดบริการสถานเลี้ยงเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร: ความต้องการรูปแบบและคุณภาพรายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร: นิลวรรณ วัฒนา. (2556). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประทวน พรหมจ้อย. (2548). การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 3. รายงานการศึกษานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542). และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. (2545. 19 สิงหาคม). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- พรทิพย์ เรืองรอง. (2552). การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 40 (2) สำนักงานเขตหนองจอก, งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- ภาวิดา ธารศรีสุทธิ และกัลยมน อินทุสุต. (2558). EDA 6135 การบริหารงานวิชาการ. (พิมพ์ ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ จำกัด.
- รภัสศา ขายม. (2557). การศึกษาความพึงพอใจของครูต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- รุจิรี ภู่อาระ และ กัลยมน อินทุสุต. (2558). การบริหารจัดการสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ จำกัด.
- รัตนา กาญจนพันธ์. (2557). การบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์ และสตีวดี โอ จำกัด.
- รัตนา อนันตชาติ. (2550). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเมืองชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. งานนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

- รัตติกาล คำทอง.(2556). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 2 สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร.งานนิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต,สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- วิโรจน์ บุญเรือง. (2552). ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. (2557). เทคนิคทางสถิติเพื่อการวิจัย.(พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ:ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สุนีย์ ภูพันธ์.(2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตรยุคปฏิรูปการศึกษาไทย. เชียงใหม่: เดอะโนว์เลดจ์เซ็นเตอร์.
- สุยาลักษณ์ พันธุ์ฤทธิ์ดำ. (2550). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร กลุ่มเครือข่ายที่ 2 สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร. การศึกษาอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สมน อมรวิวัฒน์. (2550). บทบาทของสถาบันการศึกษาต่อการพัฒนาจิตใจ. นนทบุรี: โรงพิมพ์ และทำปกเจริญผล.
- อดิเรก เฉลียวฉลาด. (2551). การบริหารวิชาการในสถานศึกษาที่เป็นเลิศ. มปท.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2530). คู่มือการบริหารโรงเรียน การดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : หน่วยงานนิเทศก์.
- แอน สุชะจิระ. (2555).การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ ระดับการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต,สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อัญชลี โพธิ์ทอง. (2557). การบริหารงานบุคลากรและการนิเทศงาน. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการ พิมพ์ และสตีวดีโอ จำกัด.
- Cave,R. (1992). *Technology in school:A handbook approaches.and ideas*. New York: McGraw-Hill.
- Chester,N.M. (1996). *An introduction to school administration: Selected reading*. New York: McMillan.
- Oliva,Peter F.(Oliva,1992). *Developing The Curriculum*. 3 rd ed”New York: Harper Collins,1992